

[Ragnhild Andersen.]

Lige så usaglig er derfor den ærede ordfører for udvalget i dag, når han gør gældende, at vort forslag ikke er sagligt og ikke svarer til de politiske muligheder.

Hvad er nu sandheden om den øgede støtte, som i dag tilbydes sygekassemedlemmerne i henhold til § 13? Det er den, at staten vil forhøje sit tilskud med 3 kr. om året, og samtidig forlanger man, at sygekassemedlemmerne skal forhøje deres bidrag til sygekasserne med 18 kr. om året i kontingent. Vi kommunister finder, at det er en urimelig byrde at lægge på de mindrebemidlede sygekassemedlemmer. Vi opfordrer til, at man i en dyrtid som denne undlader at gøre det vanskeligere for de mindrebemidlede at forblive i sygekasserne. De får såmænd vanskeligheder nok endda, ikke mindst efter det forlig, som her nylig har medført, at man har besluttet at forhøje priserne på rugbrød og mælk for de mindrebemidlede — for alle, men det rammer naturligvis især de mindrebemidlede. Min gruppe opfordrer til at give sygekasserne mulighed for at tilbagekalde de halvanden krone i kontingentforhøjelse, d. v. s. 3 kr. for et ægtepar om måneden, som er gennemført pr. 1. marts, fordi vi finder, at det er en urimelig byrde at pålægge de mindrebemidlede i sygekasserne. Det kan man gøre ved at stemme for vort ændringsforslag nr. 1, som vil betyde en støtte til sygekasserne på ca. 25 mill. kr. mere om året end foreslået i udvalgets betænkning.

Ved at stemme for vort ændringsforslag nr. 2 kan man sikre, at dette årlige tilskud pristalsreguleres i henhold til bestemmelserne i § 85, således som udvalget og ministeren selv foreslår at pristalsregulere begravelseshjælpen. Det ser noget mærkeligt ud, at man finder det ret og rimeligt, at begravelseshjælpen skal pristalsreguleres i henhold til § 85, men ikke finder anledning til at pristalsregulere det årlige tilskud. Jeg kan ikke se anden forklaring derpå, end at regeringen, som man har gjort det med held i en årrække, vil tilstræbe at holde tilskuddet nede på et altfor lavt niveau og overlade til medlemmerne selv gennem kontingentforhøjelser at klare de øgede vanskeligheder.

Ministerens og udvalgets forslag er udtryk for, at vor sociale lovgivning stagnerer, at den går baglæns og ikke fremad. Det er ubestrideligt, at en lang række op-

gaver presser sig på i sygekasserne til løsning, ikke mindst spørgsmålet om at forhøje de altfor lave dagpenge, hvis satser faktisk også stammer fra 1892 og kun i meget ringe grad er ændret siden da. De begynder med et minimum på 40 øre, de ender med et maksimum på 6 kr., og det er ikke i overensstemmelse med tidens krav. Det er ikke for meget sagt, at de dagpenge, der blev fastsat i 1892, i virkeligheden var mere betryggende for sygekassemedlemmerne dengang, end dagpengene er i dag med den størrelse, de har. Dette kapitel i vor sociale lovgivning står slet ikke mål med udviklingen.

Min gruppe ønsker ved vore ændringsforslag dels at befri medlemmerne for øgede kontingentbyrder, dels at give sygekasserne mulighed for at tage fat på den hårdt tiltrængte løsning af de mange spørgsmål, som ligger og bør løses. Jeg anbefaler derfor medlemmerne af det høje ting at stemme for de af os stillede ændringsforslag.

Mørk: Mit parti havde hellere set, at der i stedet for den ekstra forhøjelse — i forhold til det oprindelige forslag — af det fastsatte tilskud på 1 kr. pr. ubemidlet nydende medlem var blevet gennemført et 25 pct. tilskud til den særlig betydningsfulde medicin. Når man ved, at der til samtlige lovpligtige sygekasseydelse med undtagelse af „den særlig betydningsfulde medicin“ gives statstilskud, og at omfanget af disse midikamenter fastsættes af ministeren, og at området stadig udvides, så forekommer det mig, at det eneste rigtige ville have været at imødekomme sygekassernes berettigede ønsker på dette område. Som den ærede udvalgsordfører redegjorde for, har jeg ved første behandling og i udvalget på mit partis vegne rejst dette spørgsmål, men det har ikke været muligt at trænge igennem, til trods for at medicintilskuddet i penge stort set andrager det samme beløb som den foreslåede forhøjelse på 1 kr. Vi vil imidlertid, som forholdene ligger, stemme for det foreliggende forslag og ministerens ændringsforslag, men vi vil forbeholde os ved en senere lejlighed at vende tilbage til spørgsmålet om medicintilskud til sygekasserne tilligemed de andre spørgsmål, som jeg rejste ved første behandling, bl. a. spørgsmålet om ændringer i folkeforsikringsloven med henblik på forholdene indenfor sygekassevæsenet.